

saget af en kritik af pinsepakken, som efter sigende ramte boligejere, bilejere, opsparere – jeg ved ikke, om listen var fuldstændig, men ellers kunne der sikkert puttes et par stykker mere på.

Alt i alt udløser det et stort grundlæggende spørgsmål: Hvis nu det private forbrug ikke er vokset nok og det offentlige forbrug er vokset for meget, hvordan vil hr. Thor Pedersen så forestille sig, at det offentlige forbrug skal afdæmpes endnu mere, end der er tale om, sådan at det private forbrug kan vokse endnu mere, og givet fald hvordan skulle det foregå, uden at det rammer netop boligejere, bilejere, opsparere plus de andre, vi ikke fik på listen?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Peter Duetoft og også hr. Frank Aaen er inde på problemet med valgfrihed og sygehusbehandling. Nu vil jeg overhovedet ikke kæde hr. Frank Aaen sammen med hr. Peter Duetoft i politisk henseende, men temaet er det samme.

Se, i dag er det sådan, at velhavere har det frie sygehusvalg. Sådan er det. En velhaver i dag kan vælge et offentligt sygehus eller en af de 215 senge, der er i dag på et privat sygehus. Den ret har velhaverne.

Vi så gerne, at alle egentlig havde den ret, for det solidariske er, at vi i fællesskab betaler for dem, der har brug for behandling. Der er intet solidarisk i at tvinge en patient til at vælge et bestemt behandlingssted. Sådan er det i dag. Hvis vi lader pengene følge patienten, kan også de, der ikke er velhavere, vælge det sygehus, offentligt eller privat, hvor de har mest tillid til, at de får den behandling, de ønsker, og som de har brug for, og som de er visiteret til. For man skal altså lige huske, at det stadig er det offentlige sygehusvæsen, der visiterer til behandlingen.

Jeg forstår overhovedet ikke den frygt for, at dette, at man kan vælge mellem 25.000 offentlige sygehussenge og så 215 på private behandlingssteder, skal give anledning til den frygt. Men erfaringen har vist, at blot det, at der er konkurrence, gør, at man har spekuleret på også i de offentlige systemer, hvordan det kan være, at de, der udbyder de 215 sygehussenge, kan tilbyde en anden behandling og tit og ofte set med patientens øjne en bedre behandling for et billigere beløb end det, der kendetegner det offentlige tilbud.

Det er jo i virkeligheden ideen med konkurrence, at man får nogle målepunkter, og at man stiller spørgsmålet: Kan vi ikke gøre det lige så godt? Og det er jo det, vi har set i amterne, at de steder, konkurrencen har været synlig, tager man den op og forsøger at gøre det lige så godt. Det er det, som statsministeren har efterlyst som ædel kappestrid mellem sygehusene.

Hr. Villy Søvndal spørger til studerende på uddannelsesstøtte, om ikke det er godt, at man studerer. Jo, det er det, men jeg forstår slet ikke, hvorfor man er bange for at sige, at når vi taler om antal personer på overførsel, så omfatter det selvfølgelig alle dem, der lever af overførselsindkomst. Og det, vi gerne skulle have råd til i Danmark, er jo at kunne finansiere dem, der er på overførselsindkomst, hvad enten vi taler om folkepensionister, førtidspensionister eller studerende. Det er altså ikke et spørgsmål om at kvalificere, hvilke grupper der er tale om, men om at konstatere, hvad det er for en opgave, vi står over for at skulle kunne finansiere.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Når man hører hr. Thor Pedersen, får man nemt associationer til fortidens små tøjdyr. Hvis man trykkede dem et bestemt sted på maven, sagde de visse lyde. Hvis man overførte det til hr. Thor Pedersen, ville lyden være: frit fald.

Nu lyttede jeg meget interesseret til hr. Thor Pedersens ordførertale, og i forhold til de forhandlinger, der hvert år med skiftende regeringer har været imellem regeringerne og amterne omkring det amtslige sygehusvæsen, var der ikke megen anerkendelse af de fremskridt, der er sket dér. Når man fulgte hr. Thor Pedersens ordvalg om socialdemokratisk planøkonomi – jeg tror, det var det ord, der blev brugt – føler jeg mig foranlediget til at stille følgende spørgsmål til hr. Thor Pedersen: Er den største socialdemokratiske planøkonom i dette land i virkeligheden formanden for Amdsrådsforeningen?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Venstre har ingen fordomme. Det blev sagt flere gange i ordførerens indlæg, og så var det faktisk et indlæg fyldt med fordomme punkt for punkt om alt det, Venstre mener er forkert, og som har virket så utrolig fornuftigt og godt de sidste fem år. Man har faktisk nået langt mere, end man har lovet. Der er ikke tale om brudte løfter, hvad enten det drejer sig om at få passet